

kunne anvende til alle saadanne extraordinære Arbejder og Foretagender, som det maa være os særdeles magtpaaliggende at see fremmede. See dette, mine Herrer! kan synes at være en heldig Udfigt, men jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg kun har vilst dem Sagens Lys-side (Hør!); Skyggesiden ligger nær forhaanden, det er Krigens Efterveer; der foreligger os allerede Forslag til en meget betydelig Til-lægsbevilling af resterende Udgifter til Krigs- og Marineministeriet, men vi maae være fattede paa, at dette ikke er det Gnefte, som vil komme til at hvile paa os, at der vil reise sig Krav, hidrørende fra de sidste Mars Begivenheder, hvorom vi nu Intet kunne bestemme, men hvis Gyldighed vi muligviis kunne komme til at indrømme. Allerede nu vide vi jo, at der i det nærmest forestaaende Finantsaar vil paahvile os en extraordinær Udgift af ikke mindre end 3 Millioner Rbd.; idet vi ved Loven om Krigsskat og Creditbevise ville være forpligtede til i 1852 at indfri dette Beløb med rede Penge. Der vil altsaa rimeligviis næste Gang, naar vi samles, vise sig at være temmelig vanskelige Conjunctioner, og vi ville faae en vanskelig Finantslov at behandle. Vilde man spørge: hvorledes skulle vi tænke os, at vi komme ud deraf? Jaa ville De indsee, at det hverken er Tiden eller Stedet her at yttre Noget herom, men jeg vil kun tillade mig at udtale dette, at, deisom Danmark i 3 Aar deels ved Hjælp af sin egen Productions-kraft, deels ved Hjælp af sin Credit har kunnet afholde Krigens Byrder, som med en lav Beregning maa anslaaes til 40 Millioner Rbd., og dersom det ovenkjøbet har kunnet bære det Tab af Arbeidskraft, som har ligget deri, at 60,000 Paar kraftige Arme ere revne bort fra deres Bessjæftigelse i Algerdykningens og Industriens Tjeneste, saa vil det nok finde Midler til ogsaa at imøbegaae saadanne Conjunctioner, som dog forhaabentlig kun ville være forbigaaende. Jeg maa udtale det som min

Overbetvissning, at i den store og hæderlige Tid, som vi have gjenemgaaet, og i hvilken vort Folks Enighed, Trofasthed og Fædrelands-kjærlighed har staaet sin Prøve igjennem Bedrifter, som aldrig skulle glemmes, har Danmark ogsaa udmærket sig paa en anden, ikke mindre mærkelig, Maade, idet der har vist sig en saadan Elasticitet i Folket og dets Arbeidskraft, at det har kunnet bære ikke alene de betydelige Stattebyrder, som Krigen har medført, men endogsaa udviklet sin Arbeidskraft saaledes, at det har været istand til at vedligeholde Landets Frembringelses-Gøner i usvækket Tilstand, saa at vi endnu efter 3 Mars Krig have et kraftigt Land for os. Dette vil i Tiden for enhver Mand, der har nogen Indsigt i, hvad det vil sige, under saadanne Forhold at bære saadanne Udgifter, staae som et lysende Exempel paa, hvad det danske Folk formaaer.

Finantsministeren: Det kan ikke falde mig ind at ville gjenemgaae de enkelte Punkter i det høist interessante og smukke Foredrag, hvormed den ærede Ordfører sluttede Finantslovens Behandling. Der er vel flere af hans Anskuelser, hvori jeg ikke saa ganske kan være enig med ham. Jeg kan maaskee ikke dele nogle af hans Forhaabninger; ogsaa Noget af hvad han frygtede, er der, hvori jeg ikke kan være enig med ham; men min Mening derom vil jo have liden Betydning, da jeg kun for en kort Tid staaer her. Jeg beklager, at Grey Spønnek ei har kunnet være tilstede, han vilde vistnok til dette Foredrag have knyttet en Udvikling af sine Anskuelser. Men saameget troer jeg dog at kunne udtale som min Overbetvissning, efter hvad jeg nu er istand til at skjønne om vor finantsielle Status, at, hvis Danmark fritages for yderligere Last og Boldudenfra, saa vil den Finantsminister, som skal forelægge Finantsloven i næste Rigsdags-session, have lettere derved, end han har havt i de foregaaende Aar.